

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Václava Štencla a Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutím žalované ze dne 5. 5. 2025, č. j. 10.04-000035/25-0003, ze dne 6. 5. 2025, č. j. 10.04-000036/25-0003, ze dne 6. 5. 2025, č. j. 10.04-000038/25-0002 a ze dne 12. 5. 2025, č. j. 10.04-000040/25-0002, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2025, č. j. 3 A 91/2025-38,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na prodloužení lhůty k předložení plné moci stanovené výrokem II. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2026, č. j. 2 As 13/2026-11, **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 6. 1. 2026 blanketní kasační stížnost žalobkyně (dále „stěžovatelka“) proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze.

[2] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[3] Usnesením ze dne 28. 1. 2026, č. j. 2 As 13/2026-11, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku mimo jiné k doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení

advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). K tomu jí stanovil lhůtu 15 dnů a poučil ji o následcích nesplnění výzvy. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno vložním do domovní nebo jiné schránky dne 3. 2. 2026. Konec lhůty tedy připadl na středu 18. 2. 2026.

[4] Dne 17. 2. 2026 zaslala stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu žádost o prodloužení stanovené lhůty pro předložení plné moci udělené advokátovi, a to z důvodu, že dne 10. 2. 2026 podala žádost k České advokátní komoře o určení advokáta k zastupování v tomto řízení o kasační stížnosti. Z totožného důvodu požádala o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud se předně zabýval žádostí stěžovatelky o prodloužení lhůty k doložení zastoupení. Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. platí, že předseda senátu může z vážných omluvitelných důvodů na žádost prodloužit lhůtu určenou soudem k provedení úkonu.

[6] V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že takové důvody pro prodloužení lhůty k předložení plné moci nejsou dány. Soud již dříve stěžovatelce opakovaně vysvětlil, že v jejích věcech nebude vyčkávat na rozhodnutí žalované o její žádosti o určení advokáta, protože takový postup nepovažuje za efektivní výkon práva na přístup k soudu a soudní ochraně (např. usnesení ze dne 25. 7. 2025, č. j. 10 As 110/2025-24, či ze dne 21. 11. 2025, č. j. 21 As 210/2025-19). Ani v tomto případě nejsou v žádosti stěžovatelky o určení advokáta, kterou přiložila k žádosti o prodloužení lhůty, uvedena jména dvou advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu, přestože stěžovatelka ví, že podle právního názoru žalované – potvrzeného už mnohokrát Městským soudem v Praze – musí tuto podmínku podle § 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii splnit i ti, kteří žádají o určení advokáta za úplat. Nejvyšší správní soud tak má důvod předpokládat, že žalovaná žádost stěžovatelky o určení advokáta pro účely zastupování v tomto kasačním řízení opět zamítne (a stěžovatelka případně opět požádá o další prodloužení lhůty až do rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí žalované; v takové situaci už jí kasační soud lhůtu neprodlužuje).

[7] Nejvyššímu správnímu soudu je z vlastní činnosti známo, že stěžovatelka vede desítky různých soudních řízení, a zná tak podmínky, za kterých se lze na soudy obracet, protože o nich byla opakovaně poučena. Z jiných řízení je nadto zřejmé, že si stěžovatelka dokáže zajistit potřebné právní zastoupení sama, aniž by musela žádat žalovanou (např. ve věcech, kde bylo rozhodnuto rozsudky NSS ze dne 20. 11. 2025, č. j. 6 As 293/2023-38, či ze dne 30. 6. 2025, č. j. 2 As 178/2024-60). Po stěžovatelce tak lze spravedlivě požadovat, aby vyvinula větší úsilí pro splnění podmínek řízení, a to i s ohledem na množství sporů, které vede či vedla. Kdyby stěžovatelce opravdu šlo o to, aby Nejvyšší správní soud alespoň jednou věcně přezkoumal některý z rozsudků městského soudu a posoudil, zda je správný právní názor zastávaný žalovanou a městským soudem, nebo ten její (což by mohlo zabránit dalším sporům mezi stěžovatelkou a žalovanou, ať už by se Nejvyšší správní soud přiklonil na tu či onu stranu), soud nepochybuje o tom, že by při vyvinutí dostatečného úsilí pro jednu našla advokáta, který by byl ochoten ji za úplatu zastupovat (zejména když je stěžovatelka schopna si své argumenty vymyslet i sepsat sama). O to však stěžovatelce patrně nejde. Svým postupem jen vyvolává další a další spory se stejným předmětem bez hmotněprávního nároku, které věcně končí u městského soudu. Tyto spory se řetězí a mohou se řetězit

pokračování

prakticky donekonečna. Nejvyšší správní soud už dal opakovaně najevo, že k tomu nehodlá zvětšovat prostor (usnesení NSS č. j. 10 As 110/2025-24, body 8 a 10).

[8] Proto Nejvyšší správní soud výrokem I. tohoto usnesení žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi zamítl. Obecně sice nelze vyloučit, že soud lhůtu prodlouží právě kvůli podání žádosti o určení advokáta, ve stěžovatelčině případě ovšem vyhovění není namístě.

[9] Neprodloužená lhůta dnem 18. 2. 2026 uplynula marně. Povinné zastoupení advokátem, respektive prokázání vlastního vysokoškolského právnického vzdělání je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nedostatek zastoupení se stěžovatelce ani přes výzvu soudu nepodařilo odstranit. Nejvyšší správní soud proto její kasační stížnost výrokem II. tohoto usnesení odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 105 odst. 2 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, Nejvyšší správní soud již samostatně nerozhodoval o žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[11] Nejvyšší správní soud zároveň rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovatelce podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Soudní poplatek ve výši 5 000 Kč tak bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen k rukám stěžovatelky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2026

Eva Šonková
předsedkyně senátu